

Sygn. akt IV U 1158/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 stycznia 2016r. w S.

odwołania R. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 września 2014 r. (Nr (...))

w sprawie R. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala R. W. prawo do emerytury od dnia 26 lipca 2014 r.

Sygn. akt IV U 1158/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.09.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu R. W. prawa do emerytury w wieku obniżonym. Swoje stanowisko organ rentowy uzasadnił tym, iż ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1.01.1999 r. 15-letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Do wyżej wymienionego okresu ZUS zaliczył jedynie okres zatrudnienia w Zakładach (...) S.A. od 6.07.1974 r. do 22.02.1986 r. tj. 11 lat, 7 miesięcy i 18 dni.

Od decyzji tej odwołanie złożył R. W.. Ubezpieczony wskazał, iż przez ponad 15 lat pracował w warunkach szczególnych. Podniósł, iż od 1.02.1990 r. do 31.12.2004 r. świadczył pracę w warunkach szczególnych w Zakładzie (...) Spółdzielnia Pracy w W.. W wyżej wymienionym okresie pracował jako ślusarz-lutowacz (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji. ZUS wskazał, iż do okresu pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił czasu od 1.09.1971 r. do 30.06.1974 r. tj. okresu nauki zawodu, opierając się na § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz art. 44 i 45 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Stosownie do treści wymienionych przepisów, do pracy w warunkach szczególnych można doliczyć jedynie okres zatrudnienia na kolei. Nie można

natomiast doliczyć okresów równorzędnych z okresami zatrudnienia na kolei oraz okresów zaliczanych do okresów zatrudnienia na kolei. Ponadto, organ rentowy nie uznał jako czasu pracy w warunkach szczególnych okresu od 1.02.1997 r. do 31.12.1998 r. z uwagi na to, iż pracodawca w stosowym świadectwie nieprawidłowo określił charakter pracy oraz nie powołał się na przepisy resortowe określające stanowisko pracy (odpowiedź na odwołanie k. 5-6).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. W., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 18.07.2014 r. wniosek o przyznanie prawa do emerytury, w którym wskazał, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (wniosek k. 1-3 a. e.). Na podstawie przedłożonych dokumentów, w tym m. in. świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych (k. 17 a. e., k. 13 akt z wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy), oraz świadectw pracy (k. 18-21 a. e., k. 11 akt z wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy) organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy R. W. w wymiarze 26 lat, 11 miesięcy i 27 dni, w tym 11 lat, 7 miesięcy i 18 dni pracy w szczególnych warunkach, tj. okres zatrudnienia w Zakładach (...) S.A. od 6.07.1974 r. do 22.02.1986 r., oraz 14 lat, 5 miesięcy i 18 dni zatrudnienia na kolei w rozumieniu art. 40 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Powyższe stało się podstawą do wydania w dniu 11.09.2014 r. zaskarżonej decyzji, w której ZUS odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 24 a. e.).

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że w okresie od 1.02.1990 r. do 31.12.1998 r. R. W. pracował w Zakładzie (...) Spółdzielnia Pracy w W.. Mimo różnych sformułowań użytych w dokumentach pracowniczych, tj. „ślusarz”, „lutowacz”, ubezpieczony w rzeczywistości świadczył pracę jako lutowacz. Do jego zadań należało lutowanie detali materiałów kolorowych, w tym lutowanie składających się z miedzi dwu oraz pięciolitrowych destylatów do wody. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego k. 17-17v, zeznania świadków J. S. k. 10v, Z. L. k. 11, świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych (k. 17 a. e., k. 13 akt z wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy), ogólne świadectwa pracy (k. 18-21 a. e., k. 11 akt z wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy), dokumentów znajdujących się w aktach osobowych z Zakładu (...) Spółdzielnia Pracy w W..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Z kolei w art. 27 ust. 1 pkt 2 przywołanej ustawy wskazano, iż okres składkowy i nieskładkowy powinien dla mężczyzn wynieść co najmniej 25 lat. W § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8 poz. 43) określono, iż okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Paragraf 4 pkt 1 i 3 wymienionego wyżej rozporządzenia stanowi, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Spornym w przedmiotowej sprawie było, czy na dzień 1.01.1999 r. R. W. legitymował się wymaganym okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Zdaniem ZUS, ubezpieczony na dzień 1.01.1999 r. przepracował w warunkach szczególnych jedynie 11 lat, 7 miesięcy i 18 dni.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego daje podstawy do stwierdzenia, iż R. W. przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach.

Z treści zeznań złożonych przez ubezpieczonego oraz świadków J. S. i Z. L. wynika, iż R. W. od początku zatrudnienia w Zakładzie (...) Spółdzielnia Pracy w W., tj. od 1.02.1990 r. pracował stale i w pełnym wymiarze jako lutowacz. Sąd uznał, iż powyższe zeznania są wiarygodne. Są one logiczne i spójne. Wskazać należy, iż obydwaj świadkowie byli zatrudnieni w podobnym, co ubezpieczony okresie w Zakładzie (...) Spółdzielnia Pracy w W.. J. S. pełnił funkcję szefa produkcji od 1991 r., zaś Z. L. był brygadzystą w zespole, w którym pracował ubezpieczony. Stąd też uznać należy, iż relacja wyżej wymienionych osób zasługuje na uznanie jej za wiarygodną, pomimo faktu, że w treści dokumentów pracowniczych stanowisko R. W. określano jako „ślusarz” lub „lutowacz”.

W konsekwencji, pracę ubezpieczonego w okresie od 1.02.1990 r. do 31.12.1998 r. zakwalifikować należy jako pełnioną w warunkach szczególnych w rozumieniu załącznika do wcześniej przywołanego rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r., wykazu A, działu III, poz. 83 tj. lutowanie metali nieżelaznych. Uszczegółowienie powyższego znajduje się w zarządzeniu Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego. W załączniku nr 1 do przywołanego aktu prawnego, dziale III poz. 83 pkt 2 wskazano na stanowisko lutowacza.

Jak bowiem jest przyjmowane, przy kwalifikacji danego zatrudnienia jako pełnionego w warunkach szczególnych decydujące znaczenie ma, nie treść dokumentów pracowniczych, a rzeczywisty rodzaj świadczonej pracy. Podobnie, sam brak stosownego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych ani też błędy formalne takiego dokumentu nie mogą mieć determinującego znaczenia dla kwalifikacji danego zatrudnienia wtedy, gdy materiał zgromadzony w postępowaniu dowodowym wskazuje na rodzaj rzeczywiście pełnionej pracy.

Suma czasu zaliczonego przez ZUS jako praca w warunkach szczególnych tj. 11 lat 7 miesięcy i 18 dni z wyżej wymienionym okresem zatrudnienia ubezpieczonego w Zakładzie (...) Spółdzielnia Pracy w W. tj. 8 lat i 11 miesięcy wynosi więcej niż wymagany 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Tym samym, R. W. spełnił wszystkie warunki, wyrażone w przywołanych wyżej przepisach, by być uprawnionym do pobierania emerytury w wieku obniżonym, począwszy od (...)r., tj. od dnia, w którym ukończył 60 lat życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w wyroku.